

Nr 596

Av herr **Bengtson**, om åtgärder i syfte att undvika användning av salt på vägar.

(Lika lydande med motion nr 709 i Andra kammaren)

Ett intensivt arbete för att öka trafiksäkerheten har under lång tid bedrivits i vårt land och det har säkerligen haft avsevärd effekt. Alla åtgärder för trafiksäkerheten som inte leder till olägenheter på annat sätt bör givetvis vidtagas. I de fall då en åtgärd leder till avsevärda olägenheter i annat avseende måste emellertid avvägning ske om de i fortsättningen skall användas.

Ett av de medel för vinterväghållningen som använts för trafiksäkerhetens höjande är saltet. Genom spridande av salt har risken för olyckor genom halka minskat avsevärt. Vägsaltet har emellertid medfört avsevärda olägenheter för fordonen. I ett stort antal motioner vid åtskilliga riksdagar har framställningar gjorts om att vägsaltet inte måtte användas mera. Vägverket har förklarat sig väl medvetet om de olägenheter som saltet medfört men samtidigt förklarat att något jämförligt medel till rimligt pris inte finns för närvarande. Vägverket har emellertid förklarat sig följa utvecklingen på detta område med största uppmärksamhet och att så snart något bättre medel finns tillgängligt sluta att använda saltet på vägarna.

De anmärkningar som hittills framställts mot vägsaltet har uteslutande varit att det skadar fordonen. Dessa skador har i någon mån kunnat motverkas eller förhindras genom rostskyddande medel och dylikt. En långt allvarligare skada som hittills inte beaktats är den skada som saltet åstadkommer ur miljövårdssynpunkt. Saltet föres från vägbanan ned i dikena, ut genom avloppsledningar eller genom grundvattnet till våra vattendrag och åstadkommer där skador, vilkas omfattning man hittills inte kan bedöma men som torde vara enorma. I många fall följer saltet med vid snöröjningen och stjälpes direkt i sjöar och vattendrag. Med de mängder av salt som för närvarande användes på våra vägar måste miljöskadorna vara oerhörda, och det är icke sannolikt att de på något sätt kan uppvägas av den besparing som göres genom användande av saltet för att förhindra halka.

Det stöter givetvis på stora svårigheter att beräkna saltets miljöskadande effekt och det är också svårt att anvisa vilket annat för miljön oskadligt medel, som skall användas på vägarna. På grund härav bör en utredning företagas i dessa frågor.

Med anledning av vad som sålunda anförts hemställas,
att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla
om utredning och förslag om åtgärder i syfte att undvika
användning av salt på vägar.

Stockholm den 28 januari 1969

Torsten Bengtson (cp)